

KONVENCIJA (Br. 159)
O PROFESIONALNOJ REHABILITACIJI I ZAPOSŁJAVANJU INVALIDA, iz 1983

I DIO. DEFINICIJA I PREDMET

Član 1

1. Za svrhe ove konvencije, izraz »invalid« označava lice čiji su izgledi da obezbijedi i zadrži odgovarajuće zaposlenje, kao i da napreduje u njemu, znatno smanjeni zbog propisno priznate fizičke ili mentalne mane.
2. Za svrhe ove konvencije, svaka članica smatra da je svrha profesionalne rehabilitacije da se omogući invalidu da obezbijedi i zadrži odgovarajuće zaposlenje, da napreduje u njemu i da se na taj način potpomogne integracija, odnosno reintegracija takvog lica u društvu.
3. Odredbe ove konvencije primjenjuje svaka članica putem mjera koje odgovaraju nacionalnim uslovima i koje su u skladu sa nacionalnom praksom.
4. Odredbe ove konvencije primjenjuju se na sve kategorije invalida.

II DIO. PRINCIPI PROFESIONALNE REHABILITACIJE I POLITIKE
ZAPOSŁJAVANJA ZA INVALIDE

Član 2

Svaka članica će, u skladu sa nacionalnim uslovima, praksom i mogućnostima, formulisati, realizovati i periodično revidirati nacionalnu politiku o profesionalnoj rehabilitaciji i zapošljavanju invalida.

Član 3

Cilj te politike je da se obezbedi da se odgovarajuće mere profesionalne rehabilitacije stave na raspolaganje svim kategorijama invalida i da se unaprede mogućnosti za zapošljavanje invalida na otvorenom tržištu rada.

Član 4

Ta politika se zasniva na principu jednakih mogućnosti između radnika-invalida i radnika uopšte. Treba poštovati jednakost mogućnosti i tretmana radnika- i radnica- invalida. Posebno, pozitivne mjere čiji je cilj da se postigne stvarna jednakost mogućnosti i tretmana između radnika-invalida i ostalih radnika ne treba smatrati diskriminacijom prema drugim radnicima.

Član 5

Predstavničke organizacije poslodavaca i radnika treba konsultovati u pogledu realizacije dotične politike, uključujući i mjere koje treba preduzeti za unapređenje saradnje i koordinacije između

javnih i privatnih organa angažovanih na profesionalnoj rehabilitaciji. Isto tako treba konsultovati predstavničke organizacije za invalide i predstavničke organizacije invalida.

III DIO. MJERE NA NACIONALNOM PLANU ZA RAZVOJ PROFESIONALNE REHABILITACIJE I SLUŽBI ZA ZAPOSŁJAVANJE INVALIDA

Član 6

Svaka članica treba, zakonom, odnosno propisom ili bilo kojim drugom metodom koja je u skladu sa nacionalnim uslovima i praksom, da preduzme mjere koje mogu biti potrebne za sprovođenje u delo čl. 2, 3, 4. i 5. ove konvencije.

Član 7

Nadležni organi vlasti treba da preduzmu mjere za obezbeđivanje i ocjenu službi za profesionalnu orijentaciju, stručnog osposobljavanja, posredovanja, zapošljavanja i drugih srodnih službi koje treba da omoguće invalidima da dobiju i zadrže zaposlenje, kao i da napreduju u njemu. Uz potrebna prilagođavanja, treba koristiti postojeće službe za radnike uopšte, gde god je to moguće.

Član 8

Treba preduzeti mjere da se podstakne osnivanje i razvoj službi za profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje invalida u seoskim oblastima i udaljenim zajednicama.

Član 9

Svaka članica treba da nastoji da obezbijedi obuku i da zainteresovanima stavi na raspolaganje savjetnike za rehabilitaciju i drugo, na odgovarajući način obučeno osoblje odgovorno za profesionalnu orijentaciju, stručno osposobljavanje, posredovanje i zapošljavanje invalida.

DIO IV ZAVRŠNE ODREDBE

Član 10

Službena ratifikovanja ove konvencije dostavljaju se generalnom direktoru Međunarodnog biroa koji će ih registrovati.